

Minarettungsübung

„Ech si menger Saach zimlech sécher“, sot den Architekt Bim Wellers zum Éischte Schäffen op hirem Freidesowesstaminet, „dir hutt op der Gemeng d'Demande virleien, fir eng Moschee ze bauen, so lo net, 't wier net wouer. Du kanns der jo virstellen, datt dat fir mech vun engem gewëssen Interessi wier.“

Den Éischte Schäfte Jeannot Killen ass erfieert, huet ëm sech gekuckt, ob keen op hire Staminetsdësch géif riwwerlauschten, an huet sech mat sengem gromeléeierte Krauselkapp eppes no vir an hantert säi Wäiglas gebéckt, fir datt och dee jonken Deputéierte Jos Roudemer an dee klunge ronne Pâtissier Heini Maller et sollte matkréien. „Wann een heibannen dat do héiert, Bim, dann ass d'Feier am Stréi, hal ëm Gotteswëllen de Mond. Mir sinn alle véier an darselwechter Partei, mungs de net, datt mer an deem Fall sou en décken Hond schonn an enger Versammlung besprach hätten, fir Positionen ze bezéien?“

„Wéini war dann déi lescht Versammlung?“, frot dee klunge ronne Pâtissier, deen eigentlech frou ass, zënter engem Joer zum Staminet ze gehéieren. „Dir maacht dach alles leng am Comité! Méi wéi eng Versammlung an Joer hu mer dach net, wann net grad Wahle sinn.“

„Dofir hu mer jo eise Freidesstaminet“, huet dee jonke Jos Roudemer geschmonzt an a sengem Martini gerouert. „Jiddefalls hunn ech an der Chamber nach näischt lo-vun héieren. D'Stad géif eng Moschee dach net leng finanzéieren, do kéimt der net laanscht de Pappa Staat, also net laanscht d'Parlament.“

„Kommt berouegt iech“, huet den Éischte Schäfte schwéier duerchgeotemt, „un där Rumeur ass guer näischt, dat hätt de Buergermeeschter mir dach längstens gebeicht, an d'Press wier och scho voll. Do huet een e Witz gemaach, an der wësst jo, wéi séier e Witz d'Ronn mécht.“

„Mäi Brudder ass kee Klengen am Bistum“, sot de Maller, „dann hätt deen der Gemeng scho laang an d'Filleke geklappt,

mennt der net?“ Hien huet säin Humpen ausgedronk an iwverdeems jideree fest an d'Ae gekuckt.

Den Architekt Bim Wellers gouf sech net geschloen, well en nach eng Tromp am Ärmel hat. „Ass et dann och e Witz, datt scho vun dësem an deem Standuert geschwat gëtt? Vun hirer dräi souguer: Hei, dobaussen de Pärdsmaart, dann den ënneschte Glacis an och d'Stäreplaz; dofir wäert do sou laang näischt geschéien.“

„Ma dat wier grad dat Richtegt, da mengen d'Belsch, déi d'Arelerstrooss rof kommen, se wiere schonn an der Tierkei.“ Den Heini Maller hat lo bal haart gelaacht, well hie konnt dat alles guer net gleewen.

De Wellers hat awer scho méi wäit geduecht. „Den ënneschte Glacis wier eng ideal Plaz, déi war nach ni richteg amengéiert. D'Moschee léich dann direkt bei der internationaler Sproocheschoul an och net wäit vun der russesch-orthodoxer Kierch wech, dat ergéif dach e richtegen internationalen, scho bal ökumenesche Site.“

„Mäi léiwe Bim, da wieren d'Forainen, besonnesch déi vun de grouse Spiller, awer op de Barrikaden“, huet de Killen de Kapp gerëselt, „da géifen déi der den ökumenesche Site unhänken, dat géif Mord an Doudschlag, fro mol eise Fouermeschter.“

„Mengt der, nëmme bei de Forainen?“, huet de Roudemer sech verwonnert. „Do géifen déi Stater Leit selwer demonstréieren, an ech geséich déi Partei mol gären, déi eng Moschee geif verdeedegen an souguer an hire Wahlprogramm ophuelen.“

D'Gespréich ass bis lo guer net sou gelaf, wéi den Architekt Wellers dat geplangt hat. Zum Iwwerfloss war och nach säi Patt eidel, an d'Serveuse huet net reagéiert, obschonns de Maller scho wéi laang mam eidele Mini gestikuléiert. „D'Stater Leit? Wie wunnt dann nach an der Stad? Wunnt ee vun lech an der Stad? 't huet dach deemools och kee geméckert, wéi d'Russen hir schéi Kapell kruten! Ech fir mäin Deel fannen zum Beispill ...“

„... Déi Orthodox sinn eppes ganz aneschetes“, huet den Zockerbäcker ënnerbrach an säin eidelt Glas nees iergerlech op den Dësch gehaen. „Déi sinn eng Zort Chrëschten. Mäi Brudder sot, do wier d'Differenz mat äis net ganz grouss, mä d'Mohammedaner ... ma dat géif nach schéin! Se hu jo eng Moschee zu Mamer, dat soll déck duergoen, se sinn dach nëmmen zu e puer!“

Do wouss de Killen awer besser Bescheid. „Déi Mamer si mat enger Vergréiserung vun deem sougenannten ‚Centre culturel islamique‘ averstanen, et dierft awer kee Minarett gebaut ginn, well deen net bei déi réimesche Siten hannendrun a ronderëm géif passen.“

„Passt dann e Kierchtuerm an all Landschaft?“, frot de Bim Wellers, „ech fir mäin Deel fannen zum Beispill, datt e Minarett ...“

Nees gouf en ënnerbrach, déi Kéier vun Deputéierten. „Aha! Och nach e Minarett op de Glacis! Natierlech, keng Moschee ouni Minarett! Wéi héich? Mat oder ouni Muezzin? Mat oder ouni Lautsprecher? Dann hues de der Giedel awer an de Frack gegrafft!“

„Da kanns de grad sou gutt froen ‚Kierchtiern mat oder ouni Klackebimmels‘. Gitt a frot mol de Premier! Eng Moschee ouni Minarett, vergiesst dat. Besonnesch am Minarett léich de Reiz fir en Architekt ...ech mengen nëmmen.“

„Mir hu verstanen, du brauchst net mat der Scheierpaart ze wénken“, huet de Jeannot Killen him d'Hand op den Aarm geluecht, hannendrop d'Hand awer nees wechgezunn an säi Stull en hallwe Meter no hanne geréckelt. „Du leefs jo dem Gadaffi virun de Won! Du plädéiers jo mat deem zesumme fir d'Islamiséierung vun Europa!“

„Woufir plädéiern ech?“ De Wellers war eng Grëtz erfieert.

„Gleef mer et, et läit keng Demande vir, looss mer äis dach hei net echaufféieren!“

imedia

„Wann d'Chamber enges Daags mat sou Pläng befasst géif“, huet den Deputéierte schaarf nogeduecht an dobäi schif geschmonzt, „da géif ech drop opmierksam maachen, datt sou eng Moschee mat Minarett dach eigentlech enger Atomzentral gläicht. Ech sinn ze jonk, mä do hu mer dach bestëmmt nach virgeschafften Etüden iwwer dee Site op der Schengener Wiss! Do stéing eng Moschee dach gutt, se wier naturfrëndlech, 't wunnen net vill Leit do, 't ass en Dräilännereck, a Parking hätten s'och genuch ....“

„ ... An déi Miseler géife Jo an Amen soen, mengs de? Häss de duer gâr eng Strooss mat dengem Numm wéi de Goebels?“ De Schäffen huet déi aner bekuckt a méi gezischt wéi gepëspert. „Ech wette mäi Kapp, an Zäit vun e puer Deeg hätt dee grénge Kox eng nei BIM op de Been, déi sech gewäsch a gekämmt hätt; ech kennen d'Miseler, meng Mamm war vun do.“

„D'Moschee op d'Musel?“, de Wellers war guer net begeschtert, „da weess ech

schonn, wien do op senger Mëscht wier an den Architekconcours géif gewannen. Ech plädéiere jiddefalls fir den ënneschte Glacis.“

Ee Moment huet keen eppes gesot, well d'Serveuse endlech kapéiert hat.

„Du bass also allen Eesches fir eng Moschee an der Stad?“, frot de Killen säi politesche Frënd Wellers, „ouni Referendum, ouni Vox populi?“

„Mir sinn dach keng voxpopulistesche Partei! Ech soe jo nëmmen ‚am Fall wou!‘“

Den Heini Maller, deen e laange Moment nogeduecht hat, kouv endlech zu sengem neie Béier an no enger Schlupp zu senger perséinlecher Konklusioun: „De Bim huet recht, 't si Leit wéi déi aner, an d'Fraleit mat hire Kappdicher hu souwéisou näischt ze soen. Wann där Mohammedaner wéinst der Moschee méi an d'Stad wunne kéimen, da géif ech mer soen, 't gi vill Zorte Leit, mä keng, déi näischt iessen', an da géif ech mech fir mäin Deel mol iwwer deenen hir Pâtisseriesrezepter schlau maachen.

Dogéint ka souguer mäi fromme Brudder näischt hunn.“

„Ech soe jo!“, sot den Architekt. „An zéng Joer schwätzt kee méi dervun. Dann heescht et just nach ‚Op der Héicht vun der Moschee ass en Accident geschitt‘, ‚Ech parken hannert der Moschee, oder héchstens ‚t huet ee versicht, an d'Moschee anzubriechen‘, méi leeft do net .“

„Ass dat do nach dran!“ Den Deputéierte war perplex.

„Do ass nach vill méi dran“, huet den Architekt geäntwert, „an ech hunn ëmmer geduecht, dir Jonk géift haut méi liberal denken.“

Herno, wéi den Éischte Schäffen a Richtung ieweschte Lampertsbiereg heemgoung, ass et him op eemol friem virkomm, datt et déi Moscheesdemande wierklech an iwverhaapt net gëtt.

Josy Braun